

การจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในเขตอำเภอเมืองพิชัย จังหวัดพิชัย

New Public Management of the administrative organization Local parts in the district of Muang Phichit Phichit Province

พีรพงษ์ แสงแก้ว และ กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

Peerapong Sangkaew and kampanart wongwatthanaphong

Pibulsongkram Rajabhat University, Thailand

Corresponding Author, E-mail : aoomhojung@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 3) ข้อเสนอแนะและแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ จากการแจกแบบสอบถามกับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 289 คน ได้จากการแทนค่าในสูตรของยามานะ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test และ F-test ด้วยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One Way ANOVA

ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบพบว่า บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ อายุ ประเภท/ตำแหน่งและประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ข้อเสนอแนะและแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ต้องกำหนดมาตรฐานและมาตรฐานวัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน โดยเน้นการปรับโครงสร้างให้เล็กลง โดยมีขนาดให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน ให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน โดยการประยุกต์ใช้รูปแบบการบริหารงานแบบภาคเอกชน โดยเน้นการวางแผน การจ่ายค่าตอบแทนผลงาน การจัดจ้างบุคคลภายนอกให้เข้ามาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว การพัฒนาระบบสารสนเทศ การมุ่งหวังผลสัมฤทธิ์ของงาน อีกทั้งต้องเสริมสร้างวินัยอย่างเข้มงวดในการใช้ทรัพยากรมุ่งเน้นการเสริมสร้างวินัยในการใช้จ่ายงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยเน้นความประหยัดและความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร

คำสำคัญ : การจัดการภาครัฐแนวใหม่; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstracts

The objectives of this research were to study the 1) new public management of the local administrative organizations 2) compare the personal factors to the new public management of the local administrative organizations and 3) present the guidelines for developing the new public management of the local administrative organizations This research applied the Quantitative Research with the Survey Research by collecting the questionnaires from 289 personnel in the local administrative organizations from the calculation formula of Taro Yamane. The statistics used frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test with One Way ANOVA.

Results of the Research 1) Overall, the level of the new public management of the local administrative organizations in Mueang Phichit District, Phichit Province was at the high level. 2) The comparison of the personal factors to the new public management of the local administrative organizations in Mueang Phichit District, Phichit Province found that the personnel having the different ages, occupations, and experience had the different opinion to the new public management of the local administrative organizations in Mueang Phichit District, Phichit Province at 0.01 3) The suggestion and guidelines for developing the new public management of the local administrative organizations in Mueang Phichit District, Phichit Province were that the organizations should set the standards and the measure in working clearly by adjusting the structure appropriate to the working and flexible in working by applying the model of private sector management with planning, paying the compensation, purchasing the outsiders for the temporary working, and developing the information system and the results based management. It should strengthen the discipline strictly in using the resources, and strengthen the discipline in the budget spending limited, economical and worthy.

Keywords : New Public Management; Administrative organization Local parts

บทนำ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ที่มีลักษณะเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน ซึ่งได้มีการยึดหลักการกระจายอำนาจในการปกครอง (Self Government) หรือที่เรียกว่าการปกครองท้องถิ่น (Local Government) เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเองได้อย่างแท้จริง การกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น จึงเป็นการจัดความสัมพันธ์ทางอำนาจหน้าที่ระหว่างส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น เพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกและบริการให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกหลักที่สำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น มีหลักการบริหารงานให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดซึ่งหลักการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management) เป็นการปรับเปลี่ยนการจัดการภาครัฐโดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศ โดยการนำเอาแนวทางหรือวิธีการบริหารงานของภาคเอกชนมาปรับใช้กับการบริหารงานภาครัฐ เช่น การบริหารงานแบบมุ่งเน้น

ผลสัมฤทธิ์ การบริหารงานแบบมืออาชีพ การคำนึงถึงหลักความคุ้มค่า การจัดการโครงสร้างที่กะทัดรัดและ
แนวราบ การเปิดโอกาสให้เอกชนเข้ามาแข่งขันการให้บริการสาธารณะการให้ความสำคัญต่อ
ค่านิยม จรรยาบรรณวิชาชีพ คุณธรรมและจริยธรรม ตลอดทั้งการมุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนโดยคำนึงถึง
คุณภาพเป็นสำคัญ (บุญเกียรติ การะเวกพันธุ์, 2563 : 35)

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นถือเป็นกลไกสำคัญในการแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการ
ของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น โดยกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นหน่วยงานราชการที่จะสนับสนุนและ
ส่งเสริม รวมทั้งกำกับ ตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปด้วยความถูกต้องตาม
กฎหมาย ระเบียบ และสามารถจัดบริการสาธารณะที่มีคุณภาพได้ การดำเนินงานของกรมส่งเสริมการปกครอง
ท้องถิ่นจะยึดแนวทางตามนโยบายรัฐบาล กระทรวงมหาดไทย ในด้านบุคลากร ได้มุ่งเน้นพัฒนาบุคลากรของ
ท้องถิ่นทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำ เพื่อพัฒนาวิสัยทัศน์ เทคนิค ความรู้การปฏิบัติงานสมัยใหม่ รวมทั้ง
จริยธรรมในการบริหารงาน ยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีในการบริหารงาน ให้เกิดความโปร่งใส มี
ประสิทธิภาพ ตรวจสอบได้ ตอบสนองนโยบายรัฐบาล กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเป็นองค์กรที่มีขนาดใหญ่
เป็นระบบราชการที่มีบุคคลจำนวนมาก มีสายการบังคับบัญชาและระบบการทำงานที่ซับซ้อน มี
วัตถุประสงค์หลักเพื่อให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง จากการทำเป็นองค์กรภาครัฐที่มีขนาดใหญ่ ทำให้ยากต่อ
การควบคุมและมีการบริหารจัดการทำงานที่ล่าช้า การให้บริการแก่ประชาชนจึงไม่ประสบความสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งก็ส่งผลถึงความเป็นอยู่ของประชาชนในประเทศและการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่การ
แข่งขันบนเวทีระดับโลก เพราะหากไม่มีการปรับองค์กรให้มีขนาดเล็กลง ไม่มีการบริหารจัดการและพัฒนา
องค์กรในอนาคตแล้ว ก็จะทำให้ประเทศชาติไม่พัฒนาไม่สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้
แต่อย่างไรก็ตามองค์กรภาครัฐก็ยังให้ความสำคัญโดยการปรับลดขนาดองค์กรให้เล็กลง) และมีการกระจาย
อำนาจทางการบริหารการปกครองภายในประเทศให้ท้องถิ่น สามารถบริหารจัดการด้วยตนเอง ทั้งนี้เพื่อให้
หน่วยงานมีขนาดเล็กลง มีความคล่องตัวในการทำงานสูงขึ้น นอกจากนี้ก็ทำให้ท้องถิ่นสามารถเรียนรู้ที่จะ
บริหารจัดการท้องถิ่นได้ด้วยตนเองและยังสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้นๆ ได้
อย่างดียิ่งและสามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วเพราะหากให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถ
บริหารจัดการตนเองได้แล้วก็จะทำให้ท้องถิ่นเข้มแข็ง รู้ความต้องการที่แท้จริงของประชาชนและสามารถ
แก้ปัญหาของท้องถิ่นนั้นๆ ได้ตรงจุด มีอิสระในการบริหารงานไม่ว่าจะเป็นการบริหารจัดการงบประมาณกำลัง
บุคลากร กำลังความสามารถของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้และหน้าที่ความรับผิดชอบที่เกี่ยวกับประโยชน์
ต่อท้องถิ่นอย่างแท้จริง (ชาญชัย จิตรเหล้าอาพร, 2552 : 21)

แม้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ได้ให้ความสำคัญกับการ
จัดการภาครัฐแนวใหม่ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น ภายใต้ภารกิจและบทบาทในการให้บริการ
สาธารณะและพัฒนาท้องถิ่นให้น่าอยู่เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน และประชาชนได้รับประโยชน์
สูงสุด มีคุณภาพชีวิตที่ดี ทำให้ผู้ศึกษาต้องการศึกษาระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ตลอดจนเพื่อเปรียบเทียบ ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาดังกล่าวจะเป็นแนวทางพัฒนาการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ให้ไปสู่การจัดการภาครัฐแนวใหม่โดยแท้จริง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ระเบียบวิธีวิจัย

การดำเนินการวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ จากการแจกแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร จำนวน 1,046 คน (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร, 2564 : 54)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร จำนวน 289 คน ได้จากการแทนค่าในสูตรของยามานะ (Yamana)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ ตอนที่ 2 การจัดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร เป็นแบบสอบถามประเมินค่ามีลักษณะการประเมินค่า 5 ระดับ ตอนที่ 3 แนวทางพัฒนาการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2.2 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ คือ ศึกษาเอกสาร แนวคิด หลักการ และทฤษฎี กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย ดำเนินการสร้างและปรับแบบสอบถาม นำแบบสอบถามเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จำนวน 3 ท่าน มีค่าความสอดคล้องในแต่ละข้อตั้งแต่ 0.5 - 1.0 และหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) กับบุคลากรของ

เทศบาลเมืองบางมูลนาก จำนวน 30 คน ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.815

3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ขอหนังสือจากคณะสังคมศาสตร์และการพัฒนาท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยต่อนายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอเมืองพิจิตร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรในหน่วยงาน

3.2 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปสำรวจกับบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 289 คน ซึ่งแจ้งให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3.3 นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

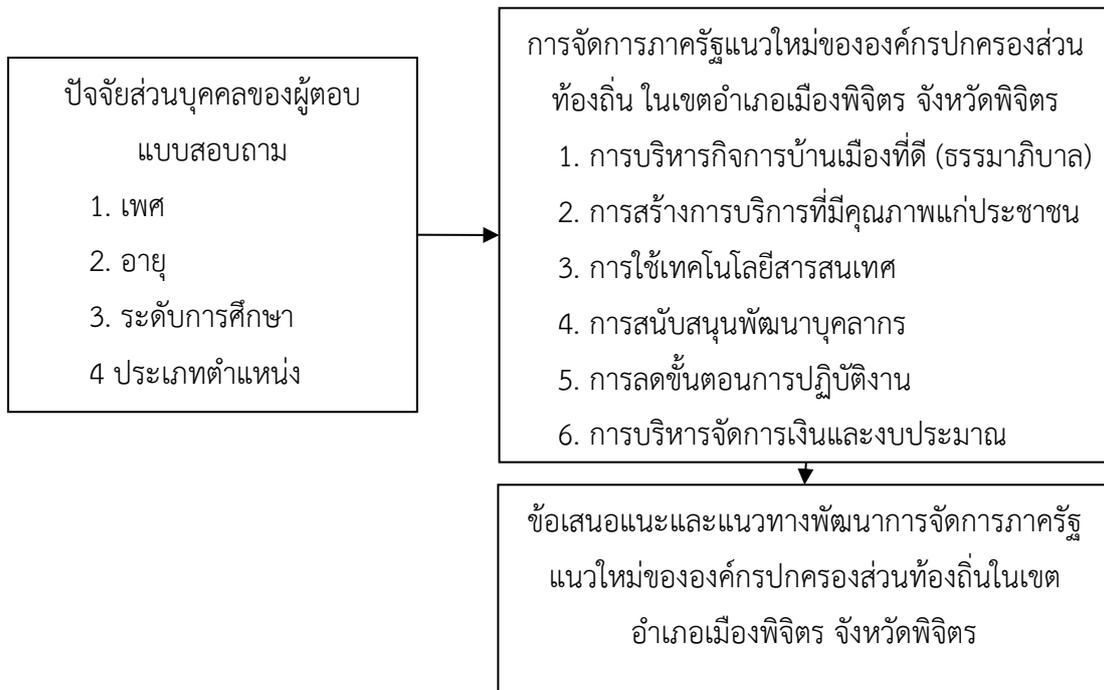
4.1 สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) สถิติที่ใช้คือ การทดสอบค่า t-test ในกรณีตัวแปรต้นสองกลุ่ม และการทดสอบค่า F-test (One Way ANOVA) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่สามกลุ่มขึ้นไป

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด คือ วิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบบริบท นำเสนอเป็นความเรียงประกอบตาราง โดยการแจกแจงความถี่ของผู้ตอบคำถามปลายเปิด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ผลการวิเคราะห์ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตาราง 1 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวม

ลำดับ	การจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ธรรมาภิบาล)	3.91	0.99	มาก
2	การสร้างการบริการที่มีคุณภาพแก่ประชาชน	3.85	0.57	มาก
3	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	3.83	0.57	มาก

(n=289)

4	การสนับสนุนพัฒนาบุคลากร	3.96	0.64	มาก
5	การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน	3.99	0.61	มาก
6	การบริหารจัดการเงินและงบประมาณ	3.91	0.62	มาก
ภาพรวม		3.91	0.39	มาก

จากตาราง 1 พบว่า การจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91, S.D. = 0.39$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน รองลงมา คือ การสนับสนุนพัฒนาบุคลากร การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ธรรมาภิบาล) การบริหารจัดการเงินและงบประมาณ การสร้างการบริหารที่มีคุณภาพแก่ประชาชน และ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตามลำดับ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตารางที่ 2 ผลสรุปการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ค่า t	ค่า F	Sig	ผลการศึกษา	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
เพศ	การจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-0.47	-	0.64	-	✓
อายุ	การจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-	11.72*	0.00	✓	-
การศึกษา	การจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-	0.16	0.98	-	✓
ประเภท / ตำแหน่ง	การจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-	4.33**	0.01	✓	-

ประสบการณ์ทำงาน	การจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	-	14.31* *	0.00	✓	-
-----------------	---	---	-------------	------	---	---

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ อายุ ประเภท ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ตาราง 3 ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนาการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ลำดับ	ข้อเสนอแนะและแนวทางการพัฒนา	ความถี่ (f)
1	กำหนดมาตรฐานและมาตรวัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน เช่น การกำหนดวัตถุประสงค์และตัวชี้วัด โดยมุ่งวัดผลงานจากตัวชี้วัดที่กำหนด	86
2	เน้นการปรับโครงสร้างให้เล็กลง โดยมีขนาดให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน ให้มีอำนาจอิสระและมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน	62
3	การประยุกต์ใช้รูปแบบการบริหารงานแบบภาคเอกชน โดยเน้นการวางแผน การจ่ายค่าตอบแทนผลงาน การจัดจ้างบุคคลภายนอกให้เข้ามาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว การพัฒนาระบบสารสนเทศ การมุ่งหวังผลสัมฤทธิ์ของงานโดยเน้นความประหยัดและความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร	39
4	การเสริมสร้างวินัยอย่างเข้มงวดในการใช้ทรัพยากรมุ่งเน้นการเสริมสร้างวินัยในการใช้จ่ายงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด	24

จากตาราง 3 ข้อเสนอแนะและแนวทางการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ต้องกำหนดมาตรฐานและมาตรฐานวัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน โดยเน้นการปรับโครงสร้างให้เล็กลง โดยมีขนาดให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงาน ให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน โดยการประยุกต์ใช้รูปแบบการบริหารงานแบบภาคเอกชน โดยเน้นการวางแผน การจ่ายค่าตอบแทนผลงาน การจัดจ้างบุคคลภายนอกให้เข้ามาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว การพัฒนาระบบสารสนเทศ การมุ่งหวังผลสัมฤทธิ์ของงาน อีกทั้งต้องเสริมสร้างวินัยอย่างเข้มงวดในการใช้ทรัพยากรมุ่งเน้นการเสริมสร้างวินัยในการใช้จ่ายงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยเน้นความประหยัดและความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า

1.1 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (ธรรมาภิบาล) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สร้างจิตสำนึกแก่ข้าราชการของหน่วยงานในการประหยัดการใช้ทรัพยากร เพื่อให้เกิดความคุ้มค่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า หน่วยงานภาครัฐได้สร้างความสำนึกแก่ข้าราชการโดยใช้กฎ ระเบียบด้วยความเป็นธรรมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติพงษ์ พิพิธกุล, ภูวนิดา คุณผลิน และ กนกอร บุญมี (2562 : 189-198) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับสูง

1.2 การสร้างการบริหารที่มีคุณภาพแก่ประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการกำหนดตัวชี้วัดประเมินผลการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในการสร้างการบริหารที่มีคุณภาพแก่ประชาชน ได้มีการวางแผน กำหนดขั้นตอน วิธีการทำงาน เพื่อสร้างความเข้าใจในเป้าหมายและผลสำเร็จตามที่คาดหวัง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนารี สุกิจปาณีนิจ, ศุภณัฐ ทรัพย์นาวิณ, โสภภาพ กล้าสกุล (2562 : 1157-1172) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางด้านแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงส่งสุดลงไป คือ ยึดมั่นภารกิจหน้าที่เป็นสำคัญหน่วยงานของรัฐหาเงินมากกว่าใช้จ่ายเงิน เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันเพื่อให้ได้สินค้าและบริการที่ดี ปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ตามลำดับ

1.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การนำระบบอิเล็กทรอนิกส์เพื่อสร้างที่ร่วเว็บไซต์ที่สามารถบูรณาการบริการต่างๆ ที่เคยอยู่กระจัดกระจายมารวมอยู่ที่เดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหน่วยงานภาครัฐได้นำคอมพิวเตอร์ เครือข่ายระบบสารสนเทศที่ทันสมัยมาใช้ในการบริหารงาน และการปฏิบัติงานของภาครัฐ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกริช เทียมสุวรรณ (2560 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการภาครัฐแนวใหม่ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองนมวัว อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ตามการรับรู้ของประชาชน จากการศึกษาพบว่า ระดับของการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองนมวัว อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ตามการรับรู้ของประชาชนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านเน้นการให้ความสำคัญต่อบริการประชาชน ด้านการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน ด้านระบบสารสนเทศที่ดี ด้านการมีธรรมาภิบาล ด้านมีแนวทางการให้บริการที่ชัดเจน ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง

1.4 การสนับสนุนพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการประเมินผลการปฏิบัติราชการตามตัวชี้วัดที่มีอย่างตรงไปตรงมาอย่างยุติธรรมกับผลสำเร็จของผู้ปฏิบัติราชการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การสนับสนุนพัฒนาบุคลากรมีการพัฒนาความรู้ ทักษะในสายงานที่เกี่ยวข้อง เช่น การส่งเสริมการศึกษา การอบรมตามโครงการต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิภาภัทร์ อินโซชัย, สมเกียรติ เกียรติเจริญ และรังสรรค์ อินทน์จันทน์ (2562 : 208-224) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตาม บทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดร้อยเอ็ดผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาท หน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับ มาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 8 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ด้านบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดีด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ด้านกระจายอำนาจ ด้าน การบริหารจัดการแบบ มืออาชีพ ด้านประเมินผลการปฏิบัติงาน ด้านสมรรถนะ และด้านใช้วิธีการปฏิบัติงานเชิงกลยุทธ์ ความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุดทั้ง 8 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ ด้านบริการด้านเป็นผู้นำชุมชน ด้านเป็นตัวแทนภาครัฐ ด้านอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน ด้านปกครองและการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านพัฒนา เศรษฐกิจและการพัฒนาสังคม และด้านส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดร้อยเอ็ด ได้แก่การมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงานการบริหารจัดการแบบมืออาชีพ การกระจายอำนาจ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม และด้านประเมินผลการปฏิบัติงาน

1.5 การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการแต่งตั้งคณะทำงานศึกษาระบบงานที่จะปรับปรุงเพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าคณะทำงานปรับปรุงระยะเวลาที่เหมาะสมและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกรรณิกา ทองคำ (2563 : 29 – 41) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการบริหารเครือข่ายของวิทยาลัยในกำกับสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของบุคลากรเกี่ยวกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ของวิทยาลัยในกำกับสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

1.6 การบริหารจัดการเงินและงบประมาณ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการกำหนดนโยบายหรือมาตรการในการบริหารงบประมาณ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า มีการกำหนดเป้าหมาย สำรวจความต้องการในการจัดงบประมาณโดยให้ความสำคัญกับนโยบายหรือมาตรการในการบริหาร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนารี สุกิจปาณีนิจ, ศุภณัฐ ทรัพย์นาวิ และ โสภพร กล่ำสกุล (2562 : 1157-1172) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางด้านแนวคิดการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดลงไป คือ ยึดมั่นภารกิจหน้าที่เป็นสำคัญหน่วยงานของรัฐบาลเงินมากกว่าใช้จ่ายเงิน เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันเพื่อให้ได้สินค้าและบริการที่ดี ปฏิบัติงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน ตามลำดับ

2. การทดสอบการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร พบว่า บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ อายุ ประเภท ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงาน แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอายุ ประเภท ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงาน ที่แตกต่างกันนั้นทำให้มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากบุคลากรที่มีอายุมาหลายปี มีประสบการณ์ในการทำงาน และมีประเภท ตำแหน่งที่สูงขึ้นทำให้มีความคิดที่อาจจะยึดอยู่กับการทำงานในแบบเดิมเพราะมีความเข้าใจ รับรู้วิธีการและขั้นตอนในการปฏิบัติงาน จึงทำให้ไม่ยากเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานใหม่เพราะอาจจะกลัวการเริ่มต้นการทำงานใหม่ การศึกษาระบบการทำงานใหม่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติพงษ์ พิพิฑกุล, ภูวนิดา คุณผลิน และกนกอร บุญมี (2562 : 189-198) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดการภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิผลการบริหารงาน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ระดับการจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในภาพรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

องค์ประกอบเชิงยืนยันในภาพรวม เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อปัจจัยคัดสรรตามแบบจำลองสมการโครงสร้าง และเกณฑ์ในการพิจารณา จากค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป คือ 2.1) ปัจจัยด้านการจัดการภาครัฐแนวใหม่ ได้แก่ การประเมินผลการปฏิบัติงาน การบริหารแบบมีส่วนร่วม การจ้างเหมาบริการ ภายนอก องค์การแห่งการเรียนรู้และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการบริหารงาน 2.2) ปัจจัยด้านวัฒนธรรมองค์การ ได้แก่ การมุ่งทำงานให้ประสบผลสำเร็จการปลูกฝังค่านิยมการทำงาน การปลูกฝังจิตสาธารณะการนำเทคนิคใหม่ๆ มาปรับใช้การสร้างค่านิยมการใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และการถ่ายทอดความรู้ในการปฏิบัติงาน 2.3) ปัจจัยด้านสมรรถนะการบริหาร ได้แก่การให้ความสำคัญ ต่อการวางแผน การเตรียมพร้อมเพื่อรับสถานการณ์ที่ไม่แน่นอน ความมีจริยธรรมของผู้บริหารท้องถิ่น ความสามารถของผู้บริหารในการสร้างทีมงาน ความสามารถของผู้บริหารในการจัดหาทรัพยากรและความมีวิสัยทัศน์ของผู้บริหารท้องถิ่น 2.4) ปัจจัยด้านประสิทธิผลการบริหารงาน ได้แก่ด้านผลลัพธ์การดำเนินงาน ด้านการพัฒนาองค์การด้านกระบวนการภายใน ด้านการจัดหาทรัพยากรและด้านความสามารถในการ สร้างความพึงพอใจ

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางพัฒนาการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ต้องกำหนดมาตรฐานและมาตรวัดผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน โดยเน้นการปรับโครงสร้างให้เล็กลง โดยมีขนาดให้เหมาะสมกับการปฏิบัติงานให้มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน โดยการประยุกต์ใช้รูปแบบการบริหารงานแบบภาคเอกชน โดยเน้นการวางแผน การจ่ายค่าตอบแทนผลงาน การจัดจ้างบุคคลภายนอกให้เข้ามาปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราว การพัฒนาระบบสารสนเทศ การมุ่งหวังผลสัมฤทธิ์ของงาน อีกทั้งต้องเสริมสร้างวินัยอย่างเข้มงวดในการใช้ทรัพยากรมุ่งเน้นการเสริมสร้างวินัยในการใช้จ่ายงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด โดยเน้นความประหยัดและความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากรซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุনারี สุกิจปาณีนิจ, ศุภณัฐ ทรัพย์นาวิน และโสภภาพร กล่ำสกุล (2562 : 1157-1172) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่เหมาะสมคือ เทศบาลควรทำงานเชิงรุกโดยลงพื้นที่สำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนนำมาจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังโดยเน้นประชาชนเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงาน เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำบริการสาธารณะ ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ ร่วมแก้ไขปัญหา และร่วมรับผลประโยชน์ อีกทั้งควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมายที่ชัดเจนในการทำงานและมีการประเมินผลการทำงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน มีการกระจายอำนาจ ทำงานเป็นทีมและทำงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ ใช้ทรัพยากรในการจัดทำบริการสาธารณะให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด และนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดทำบริการสาธารณะและเปิดช่องทางการสื่อสารหลากหลายช่องทางเพื่อให้เข้าถึงประชาชนมากที่สุดโดยเน้นการสื่อสารสองทาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ส่งเสริมและสนับสนุน เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดี มีวัฒนธรรมการทำงานที่เหมาะสม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ตามหลักการจัดการภาครัฐแนวใหม่อย่างสม่ำเสมอ
2. กระตุ้นสร้างความเข้มแข็งของกลไกภาคประชาชน ในการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานท้องถิ่นให้มากขึ้น สร้างความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติที่ดีต่อการจัดการภาครัฐแนวใหม่อย่างสม่ำเสมอ
3. เปิดรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนทั้งภาคประชาชน และเจ้าหน้าที่ รวมทั้งนักการเมือง เพื่อรับทราบถึงปัญหา อุปสรรค ข้อคิดเห็น เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความพึงพอใจของข้าราชการต่อการบริหารจัดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. ควรประเมินผลการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานตามหลักการจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เอกสารอ้างอิง

- กรรณิกา ทองคำ. (2563, กันยายน-ตุลาคม). ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการภาครัฐแนวใหม่กับการบริหารเครือข่ายของวิทยาลัย ในกำกับสังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*. 6 (5), 29-41.
- กรีช เทียมสุวรรณ. (2560). *การจัดการภาครัฐแนวใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองนมวัว อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ตามการรับรู้ของประชาชน*. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐแนวใหม่. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- กิตติพงษ์ พิพิธกุล, ภูวนิดา คุณผลิน และ กนกอร บุญมี. (2562). การจัดการภาครัฐแนวใหม่กับประสิทธิผลการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารวิชาการธรรมทรศน์*. 19 (4), 189-198.
- ชาญชัย จิตรเหล่าอาพร. (2552). *การบริหารจัดการงานท้องถิ่น*. กรุงเทพมหานคร: สมาคมรัฐศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- บุญเกียรติ การะเวกพันธุ์. (2563). *เอกสารประกอบการบรรยายกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ และการประเมินผลนโยบาย*. โครงการรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิภาภัทร์ อินโซชัย, สมเกียรติเกียรติเจริญ และ รังสรรค์ อินทร์จันทน. (2562). ปัจจัยการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตาม บทบาทหน้าที่ของผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 6 (2), 208-224.
- ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร, สำนักงาน. (2564). *แผนอัตรากำลัง 3 ปี ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 - 2566 ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร*. พิจิตร: สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพิจิตร.
- สุนารี สุกิจปาณีนิจ, ศุภณัฐ ทรัพย์นาวิณ และ โสภาพร กล้าสกุล. (2562). รูปแบบการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ที่ส่งผลต่อการจัดบริการสาธารณะเชิงผลสัมฤทธิ์ของเทศบาล อำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *Veridian E-Journal, Silpakorn University*. 12 (5), 1157-1172.